

แบบรายงานผล

การตรวจราชการและติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

รอบที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑

นโยบายการตรวจฯ : การลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง

๒.๖ : ผู้เรียนเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)

๑) การวิเคราะห์สถานการณ์ในพื้นที่ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานผู้เรียนเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)

การขับเคลื่อนนโยบาย "ผู้เรียนเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ" (Learn to Earn) ในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๑ ได้รับการพัฒนาอย่างครอบคลุมทั้งในด้านการยกระดับศักยภาพทางวิชาชีพและการอบรมอาชีพเสริมในชุมชน โดยมีการดำเนินการที่เน้นการเชื่อมโยงหลักสูตรอาชีวศึกษาเข้ากับมาตรฐานวิชาชีพต่างๆ ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับศักยภาพทางวิชาชีพดำเนินการโดยการพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพที่ครอบคลุมการ Reskill และ Upskill โดยการจัดอบรมและโครงการที่เสริมสร้างทักษะและสมรรถนะใหม่ ๆ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร และมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนและพนักงานในการเผชิญกับความท้าทายทางการตลาดแรงงาน

ในด้านการอบรมอาชีพเสริมในชุมชน การดำเนินงานมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะใหม่ เพิ่มสมรรถนะ และทบทวนทักษะของประชาชน ผ่านกิจกรรมอบรมที่หลากหลาย เช่น การเขียนแผนธุรกิจ การทำขนม การทำดอกไม้ประดิษฐ์ และการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า การใช้เทคโนโลยีอย่าง CANVA และการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะใหม่ ๆ การสร้างกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและการฝึกอบรมอาชีพเสริมมุ่งเน้นในการเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้กับครอบครัว

โดยรวมแล้ว การดำเนินการในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๑ ได้สร้างผลกระทบที่สำคัญในการพัฒนาทักษะและศักยภาพของประชาชนและนักเรียน โดยการใช้แนวทางที่หลากหลายและเป็นมิตรกับความต้องการของชุมชน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมให้กับการทำงานหลังจากจบการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ผลการดำเนินงานการขับเคลื่อนนโยบายฯ ตามจุดเน้นที่ ๒.๖

๒.๑) การดำเนินการยกระดับศักยภาพทางวิชาชีพ การเชื่อมโยงหลักสูตรอาชีวศึกษากับมาตรฐานวิชาชีพต่างๆ เพื่อเป็นการ Reskill , Upskill

การดำเนินการยกระดับศักยภาพทางวิชาชีพในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๑ ได้รับการพัฒนาด้วยแนวทางที่ครอบคลุมและต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความพร้อมให้กับนักเรียนและพนักงานในการเผชิญกับความท้าทายในอนาคต

การพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพ เป็นแนวทางหลักที่ดำเนินการอย่างหลากหลาย โดยมีการจัดอบรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะและสมรรถนะของนักเรียนและพนักงาน การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ได้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน

การส่งเสริมการ Reskill และ Upskill ได้รับความสำคัญในพื้นที่นี้ผ่านการจัดหลักสูตรระยะสั้นและกิจกรรมฝึกอบรมที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาด หลักสูตรเหล่านี้ถูกออกแบบมาเพื่อพัฒนาทักษะใหม่และเพิ่มความสามารถให้กับพนักงาน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ

การใช้เทคโนโลยีและความร่วมมือ เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพ เทคโนโลยีดิจิทัลได้รับการนำมาใช้เพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการฝึกอบรมผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาศูนย์สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดได้อย่างเหมาะสม

การจัดกิจกรรมและโครงการ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ เช่น การอบรมแผนธุรกิจ, การฝึกอาชีพในสถานประกอบการ, และการส่งเสริมการขายได้ระหว่างเรียน ได้สร้างโอกาสในการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนและพนักงานในการเผชิญกับความท้าทายในตลาดแรงงาน การดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสบการณ์การทำงานและสร้างความมั่นใจในการประกอบอาชีพ

โดยรวมแล้ว การดำเนินการยกระดับศักยภาพทางวิชาชีพในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๑ แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการฝึกอบรม โดยใช้แนวทางที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนและพนักงานในการเผชิญกับความท้าทายและโอกาสในอนาคต

๒.๒) การอบรมอาชีพเสริมในชุมชน เพื่อการเสริมสร้างทักษะใหม่ (New Skill) เพิ่มสมรรถนะ (Upskill) และทบทวนทักษะ (Reskill)

การอบรมอาชีพเสริมในชุมชนในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๑ ได้รับการดำเนินการอย่างครบถ้วนเพื่อเสริมสร้างทักษะใหม่ เพิ่มสมรรถนะ และทบทวนทักษะของประชาชนอย่างครอบคลุม การดำเนินงานเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพของประชาชนในด้านการเรียนรู้และการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการที่สำคัญรวมถึงการจัดกิจกรรมอบรมที่หลากหลาย ซึ่งครอบคลุมการเขียนแผนธุรกิจ การทำขนม การทำดอกไม้ประดิษฐ์ และการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยมีการจัดประกวดแผนธุรกิจและโครงการที่มุ่งเน้นการเพิ่มรายได้และพัฒนาทักษะให้กับประชาชนอย่างจริงจัง นอกจากนี้ ยังมีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเช่น CANVA สำหรับการทำโบชัวร์และการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ

การสนับสนุนและพัฒนาชุมชนได้รับการเน้นย้ำ โดยมีการสร้างกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและการฝึกอบรมอาชีพที่มุ่งหวังในการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวผ่านการพัฒนาอาชีพเสริม การดำเนินงานยังรวมถึงการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริง โดยการจัดกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของประชาชนอย่างครอบคลุม

โดยรวม การอบรมอาชีพเสริมในชุมชนในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๑ ได้สร้างผลกระทบที่สำคัญในการพัฒนาทักษะและศักยภาพของประชาชน ด้วยการดำเนินการที่หลากหลายและเป็นมิตรต่อความต้องการของชุมชน ทำให้ประชาชนมีความพร้อมในการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ปัญหาอุปสรรค

๓.๑) การติดตามผลหลังการศึกษา: การติดตามผลของผู้จบการศึกษาเป็นไปได้ยาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เรียน

๓.๒) การประชาสัมพันธ์และวัสดุ: การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ทำให้ประชาชนพลาดโอกาสในการอบรม และบางชุมชนมีวัสดุไม่เพียงพอสำหรับผู้เข้าร่วมจำนวนมาก

๓.๓) ปัญหาการใช้ระบบและงบประมาณ: ผู้สูงอายุไม่มีอีเมลในการสมัครเป็นสมาชิก ส่งผลให้ไม่สามารถใช้ระบบออนไลน์ได้ งบประมาณจำกัด

๓.๔) จำนวนสถานประกอบการ: จำนวนสถานประกอบการในจังหวัดไม่เพียงพอต่อการฝึกประสบการณ์ระหว่างเรียน

๓.๕) การติดตามและความเข้าใจ: ขาดการติดตามการจัดทำอย่างต่อเนื่อง, ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและสถานศึกษาขาดงบประมาณในการสนับสนุน

๓.๖) ความสนใจของนักเรียน: นักเรียนที่มีความสนใจในหลักสูตรอาชีพพระยะสันมีจำนวนน้อย และสถานศึกษาขนาดใหญ่ต้องการเน้นการศึกษาเชิงวิชาการมากกว่าหลักสูตรอาชีพ

๓.๗) ปัญหาอุปสรรคในการฝึกอาชีพ: ผู้เรียนอาจมีภารกิจส่วนตัวที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการฝึกอบรมได้ครบทุกวัน, ขาดต้นทุนในการประกอบอาชีพหลังเรียนจบ

๓.๘) ปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย: กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ซึ่งอาจไม่สามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ได้

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในภาพรวม

๔.๑) ระบบการติดตามผล: ควรมีการพัฒนาระบบติดตามผลของผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อให้สามารถติดตามความก้าวหน้าและผลลัพธ์การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การติดตามนี้จะช่วยให้ทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษานำความรู้ไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์หรือไม่ และสามารถปรับปรุงหลักสูตรตามผลลัพธ์ที่ได้

๔.๒) สร้างเครือข่ายความร่วมมือ: ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการฝึกงานและการสร้างงานใหม่ โดยการเชื่อมโยงโอกาสในการฝึกงานและการจ้างงานกับผู้เรียนจะช่วยเพิ่มความสำเร็จในตลาดแรงงาน

๔.๓) สนับสนุนการสร้างงาน: หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรร่วมกันสนับสนุนการสร้างงานและการสร้างอาชีพใหม่ โดยการลงทุนในโครงการที่ช่วยเสริมสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสในการทำงาน

๔.๔) การเรียนรู้และการสร้างรายได้: ผู้เรียนควรได้รับโอกาสในการเรียนรู้ด้านอาชีพที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ระหว่างเรียน และเมื่อจบการศึกษา ควรมีโอกาสในการทำงานหรือเป็นผู้ประกอบการ

๔.๕) การอบรมอาชีพเสริมในชุมชน: การอบรมควรมุ่งเน้นที่การเสริมสร้างทักษะใหม่ (New Skill), การเพิ่มสมรรถนะ (Upskill), และการทบทวนทักษะ (Reskill) โดยการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการและสถานการณ์ของชุมชน

๔.๖) การจัดการศึกษาต่อเนื่อง: ควรมีการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องผ่านโครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน โดยแบ่งหลักสูตรเป็นหลักสูตรพัฒนาอาชีพพระยะสัน (ไม่เกิน ๓๐ ชั่วโมง), หลักสูตรวิชาชีพ (๓๕ ชั่วโมงขึ้นไป), และ ๑ อาชีพ ๑ อาชีพ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับการฝึกอบรมที่หลากหลาย

๔.๗) สนับสนุนวิทยากรในกลุ่มอาชีพใหม่: ควรสนับสนุนการเข้ามาสอนของวิทยากรในกลุ่มอาชีพใหม่ ๆ และการเพิ่มความรู้ใหม่ ๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้การอบรมมีความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของตลาด

๔.๘) การขยายผลและเผยแพร่ Best Practice: ควรมีการขยายผลอย่างต่อเนื่องโดยการนำเสนอหรือเผยแพร่ Best Practice ของแต่ละโรงเรียนให้กับโรงเรียนอื่น ๆ หรือโรงเรียนเอกชน เพื่อให้โรงเรียนสามารถนำไปปรับใช้และพัฒนา

๔.๙) การจัดสรรงบประมาณ: ควรจัดสรรงบประมาณให้กับสถานศึกษาเพื่อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือในการจัดหลักสูตรอาชีพอย่างเพียงพอ เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ

๔.๑๐) การศึกษาระบบการตลาดออนไลน์: ควรจัดให้นักเรียนได้ศึกษาระบบการตลาดออนไลน์ผ่าน Application และช่องทางที่หลากหลาย เพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล

๔.๑๑) การปรับลดระยะเวลาของหลักสูตร: ปรับลดระยะเวลาของหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทชุมชนและวิถีชีวิตของผู้เรียน เพื่อเพิ่มความสะดวกและความต่อเนื่องในการเรียนรู้

๕) รูปแบบ แนวทาง หรือนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี (ถ้ามี)

จังหวัดสระบุรี

วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี

แอปพลิเคชัน “ช่างอาชีพะ” และโครงการ Fix It Center เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการเรียนการสอนและการให้บริการช่างซ่อมบำรุง โดยมีเป้าหมายหลักในการทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้สะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่าย โดยไม่จำเป็นต้องนำอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้มาที่ศูนย์บริการ แอปพลิเคชันนี้ช่วยอำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถเรียกใช้บริการจากช่างอาชีพะถึงที่บ้าน ซึ่งตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบใหม่ (New Normal) ที่ต้องการความรวดเร็วและความสะดวกสบาย

นอกจากนี้ โครงการนี้ยังช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้บริการจากช่างที่มีความเชี่ยวชาญ และผ่านการฝึกฝนมาอย่างดี อีกทั้งยังเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่นักศึกษาอาชีพะ โดยเปิดโอกาสให้พวกเขาได้นำทักษะที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้จริงในการช่วยเหลือประชาชน การทำงานร่วมกันระหว่างวิทยาลัยเทคนิคสระบุรีและบริษัทเอกชนที่เข้าร่วมโครงการนี้ยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการและขยายโอกาสในการเข้าถึงบริการช่างในชุมชน

วิทยาลัยการอาชีพหนองแค

โครงการสร้างช่างชุมชน "๑ วิทยาลัย ๑ ช่างชุมชน" ภายใต้ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (R-cheewa Fix it Center) มุ่งเน้นการส่งเสริมทักษะการซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เพื่อพัฒนาศักยภาพของชุมชนและสร้างอาชีพช่างในท้องถิ่น โดยมีการจัดการฝึกอบรมและการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะการซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน

โครงการนี้ได้รับเกียรติจากนายทินกร บุญสาน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองโรง พร้อมด้วยคณะผู้บริหารในพื้นที่ นางศรีภัทรา ร่มพุดตา ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโรง อสม. หนองโรง นายประเสริฐ ม่วงจีบ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๕ พร้อมด้วยผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและชาวบ้านในตำบลหนองโรง เข้าร่วมพิธีเปิดโครงการ ณ วิทยาลัยการอาชีพหนองแค ตำบลหนองโรง อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

โครงการนี้เป็นความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยการอาชีพหนองแคและหน่วยงานท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนชุมชน โดยการเสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมให้แก่ประชาชน ซึ่งนอกจากจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตในชุมชนแล้ว ยังเป็นการเพิ่มโอกาสการมีอาชีพและรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืน

จังหวัดอ่างทอง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดอ่างทอง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดอ่างทองได้นำโมเดล LOGAS มาใช้ในการบริหารจัดการองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการศึกษาและชุมชน โดยโมเดลนี้เน้นการเรียนรู้ตามสภาพปัญหาและการใช้กระบวนการ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เพื่อปรับปรุงการเรียนรู้และพัฒนาอย่างยั่งยืน โมเดล LOGAS มี ๕ ขั้นตอน ดังนี้

(๑) การเรียนรู้จากสภาพปัญหา (L - Learning): วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชนร่วมกับสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนา

(๒) การบริหารองค์กร (O - Organization): วางแผนและจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ เช่น หลักสูตรเกษตรธรรมชาติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการใช้พลังงานทดแทน (โซลาร์เซลล์)

(๓) การกำกับดูแล (G - Governance): กำหนดกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจน ทั้งในด้านการนิเทศ การติดตาม และการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) การดำเนินงานด้วยองค์ความรู้ (A - Action): รวบรวมและถ่ายทอดองค์ความรู้จาก ศาสตร์พระราชาและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในการจัดการศึกษาและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ประจำตำบล

(๕) ความยั่งยืน (S - Sustainable): ติดตามและประเมินผลความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างชุมชนที่มั่นคงและยั่งยืน

นอกจากนี้ ได้พัฒนาสื่อนวัตกรรม เช่น รายวิชา "อ่างทองเมืองน่าอยู่" และ "เศรษฐกิจพอเพียง" ที่สามารถใช้ในการศึกษาด้วยตนเอง การพัฒนาคุณวุฒิ และการพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขยายผลการเรียนรู้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน
